

הפורתח בכל יום..

הניוז היומי של דרשו.

Dirshu
דרשו ד' ועוזו
קרן עולמית לחינוך
ועידוד לימוד התורה

יום שלישי י"א אדר תשפ"א | דף היומי בבלי: פסחים צד | דף הכולל: ראש השנה כג.
דף היומי בהלכה: מסעיף ג' עד סעיף ז'.
מוסר: שם עולם - והנה לפי מה שבארגו' עד 'ואל יאמר'.
קנין חכמה הלימוד השבועי: 'השביעי' עד שער לשון הרע 'אמרו רו"ל כנסת ישראל'

להצטרפות לקבלת הפותח בכל יום במייל: dirshu@dirshu.co.il

מי נהג לשתות די' כוסות בסעודת פורים? | האם מותר להוריד את ה'פורים רבי' מהשולחן? | מדוע רץ הברכת משה זי"ע למקוה באמצע הטיש בפורים | 'היום מישהו הזכיר לי את מיכאל המלאך', אמר הסטייפלר לרבי יעקב גלינסקי | 2090

בעניינא דיומא

רבי חיים בנימין ניגש אל האיש והתעניין לפשר
ערימת הסלעים שלידו. האיש השיב בכעס:
"בבניין הזה גר השדכן שלי... עוד מעט הוא אמור
לצאת, ואני מודיע לך שהוא לא יוצא מפה חי"..."

צרוך סיפורים בלתי-שגרתיים באווירת ימי הפורים הבאים עלינו לטובה

לי האיש: 'הרי כתוב במפורש 'צדיק גוזר והקב"ה מקיים'. אמרתי לו: אכן כתוב במפורש, אבל מי אמר שזה אני?...
(המבשר תורני פרשת יתרו)

"אבא שלי מתקן שעונים"...

היה זה כשאחד מילדיו של מרן הגרש"ז אויערבאך זצ"ל, בן ארבע שנים, יצא בליל שבת מהבית ואיבד את דרכו. העוברים ושבים לא יכלו להציל מפיו מידע, מלבד זאת שהוא גר בשכונת שערי חסד. אחר כך סיפרו גם, כי כששאלו אותו "מה אבא שלך עושה, במה הוא עובד?" - השיב: "מתקן שעונים"... וכדלהלן.
היתה סייעתא דשמיא, שלאחר שפסע דרך ארוכה התעייף והתיישב ליד בית בשכונת 'מחנה יהודה', שם משום-מה אשה יצאה מהבית באמצע סעודת שבת ללוות חלה משכנים, לאחר שנגמרו להם החלות באופן יוצא דופן, והיא ראתה ילד קטן יושב על המדרכה. היא נרתמה לענין, והלכו עמו לעבר 'שערי חסד', שם כבר הבחינו בחיפושים.
ומה הסוד של "תיקון השעונים"?... פשוט, הרי אבא למד

"היום מישהו הזכיר לי את מיכאל המלאך"

סיפר הרב משה גלינסקי, על אביו הגר"י גלינסקי זצ"ל. "אבא זצ"ל סיפר לי, שפעם נכנס אל מרן הסטייפלר ומצאו שדעתו מבודחת עליו. ביקש אבא זצ"ל לדעת לשמחה מה זו עושה, ומרן הסטייפלר פתח וסיפר לו:
"אתה בוודאי זוכר, ר' יעקב, שבישיבה למד אתנו בחור שלא היה כ"כ שלם בדעתו ועשה דברים מוזרים. שמו היה 'מיכאל', והוא היה אומר לבחורים שהוא המלאך מיכאל בכבודו ובעצמו. שאלו אותו הבחורים: 'מנין לך שאתה אכן מיכאל המלאך?' והיה מראה להם שכתוב שיש מלאך אשר שמו מיכאל, ומאחר שגם לו קוראים מיכאל, הרי שהוא מיכאל המלאך.
"המשיך מרן הסטייפלר ואמר לאבא בצחות: 'היום מישהו הזכיר לי את 'מיכאל המלאך' שלמד אתנו בישיבה. היה זה כאשר נכנס אלי מאן דהו עם שם מבני משפחתו הזקוק לרפואה שלימה, ונתתי לו ברכה לרפואה שלימה. הלה התעקש שברכה לא מספקת אותך, והוא רוצה הבטחה.
"אמרתי לו: הבטחה? מניין לי הכוח להעניק הבטחות? אמר

בורר רבי חיים בנימין את מילותיו, חושב במהירות כיצד לפייסו, ואז עולה בדעתו רעיון.

"תקשיב ר' איד, יש לך עכשיו הזדמנות למחוק את כל העוונות. את כל העוונות כולן. הגמרא במסכת יומא אומרת: כל המעביר על מידותיו מעבירין לו על כל פשעיו, שנאמר נושא עון ועובר על פשע, למי נושא עון - למי שעובר על פשע..."

למרות הזעם העצום שהיה אצור בפניו של האיש, הוא הבין שנקרתה בפניו הזדמנות פז. אך הוא פונה ושואל: "אתה מבטיח לי שאם אני מוותר לשדכן - כל העוונות שלי ימחלו?"

"מבטיח", מכריז רבי חיים בנימין. וערימת האבנים נותרת כמשחק בידיהם של ילדי השכונה...

(הרב רפאל ברליון, מוסף שב"ק כי תשא תשע"ג)

"מרחם על הארץ"...

פעם נכנס גבאי הצדקה הנודע ר' דוד לייב שווארץ זצ"ל ביום חורפי לביתו של עשיר בתל אביב. בעל הבית ניגש לדלת ונחרד: "אוי, דוד לייב, ראה נא את נעליך המטונפות בבוץ, לכלכת את רצפת הבית שלי! דוד לייב, מה עשית?!"

נכמרו רחמיו של ר' דוד לייב על היהודי, הוא התנצל, אך מיהר להעלות חיוך על פניו. "ר' איד, עד עכשיו קיימת בנפשך 'ברוך מרחם על הארץ' - עכשיו, במטותא ממך, תקיים 'ברוך מרחם על הבריות'..." לבבו של האיש התרווח, חודה המושחז של האמירה נגע בעצב רגיש בנפשו, והוא מיהר לקיים גם את ההמשך "ברוך משלם שכר טוב ליראיו", והוציא חופן שטרות כסף - שכר טוב והגון - והגיש אותו במאור פנים "ליראיו" - לשנורר ירא השמים...

(פניני נעם שיח)

תורה, וזה הרי פשוט אצל הילדים שאם אבא לומד, אז זה הדבר הטבעי. אבל במה הוא מתעסק? - שאלו וחקרו את הילד, ואז ענה לתומו: "בשעונים", כי זו היתה התעסקות היחידה בה ראה את אבא מדי ערב שבת קודש, בשעונים הגדולים של פעם - האורלוגין.

מון הגרש"ז זצ"ל היה עולה על כסא לעבר השעון שהתנוסס על הקיר לסובב את הקפיץ עם מפתח מיוחד. לחלקו העליון של השעון היה חלון בפני עצמו, ולחלק התחתון - שם היתה המטוטלת שגם השמיעה את הצלצול העתיק - היה עוד פתח בפני עצמו. בקיצור, עסק שלם היה להתקין את השעון מדי ערב שבת, וזה הוא ראה שאבא שלו עושה. זה מה שיכול היה לראות עסק של אבא עם עניני העולם הזה, ענין בו עסק בכובד ראש... (חכו ממתקים, מפי אחד מבני המשפחה).

השדכן שניצל

צועד לו הגה"צ רבי חיים בנימין לוצקין זצ"ל ברחוב, ולפתע מבחין באדם שניצב ליד בנין מסוים ולידו על הארץ ערימה של אבנים גדולות. האיש ממתין בצפייה דרוכה, ניכר עליו שהוא מתכוון להשתמש בנשק שצבר לו. אפיזודה שיכולה להתרחש רק ברחובותיה הססגוניים של ירושלים...

רבי חיים בנימין לא ממשיך בדרכו אלא ניגש אל האיש ומתעניין לפשר ערימת הסלעים שצבר לידו. האיש משיב בכעס: "בבניין הזה גר השדכן שלי. כן, מקודם ראיתי אותו נכנס הביתה. תיכף אשלם לו על האשה רעה שנתן לי... אני יודע", ממשיך האיש בזעם, "שהוא עוד מעט אמור לצאת מהבניין ואני מודיע לך שהוא לא יוצא מפה חיי... הטיפוס דיבר ברצינות והתכוון לכל מילה.

הסיפור היומי

"הלכתי אני בעצמי לאותו ראש ישיבה. פתחתי: אני אביו של פלוני, באתי לבקש סליחה בשמו. 'על מה?' תמה. סיפרתי מה קרה באותו פורים, והסברתי: בני כבר מספר שנים בלי ילדים"

מחירה היקר של פליטת פה קטנה

תלך! אך הוא לא הסכים. 'כבר ביקשתי, אין טעם ללכת'... המשיך ידידי וסיפר: "הלכתי אני בעצמי אל אותו ראש ישיבה. פתחתי: אני אביו של פלוני, באתי לבקש סליחה בשמו. 'על מה?' תמה. סיפרתי מה קרה באותו פורים, והסברתי: בני כבר מספר שנים בלי ילדים, כבודו ימחל לו. 'כבר סלחתי', השיב. התחלתי לבכות בכי מכל הלב. אנחנו מבקשים סליחה, אנא... אותו הר"מ נרעש למראה בכי ואמר בהתרגשות: 'בוודאי, בוודאי אני מוחל!' "אחד עשר חודשים אחר כך הם זכו לחבוק בת!"

(נר לשולחן שבת)

סיפר ידידי, תלמיד חכם מופלג וצנוע: "בני וכלתי היו נשואים יותר משנתיים ולא זכו לפרי בטן. לפני שהחלו לגשת לרופאים שאלתי אותו: 'האם אתה חושב שפגעת במישהו?'. ענה בשלילה. לימים נזכר, כי בעת היותו בחור, במהלך מסיבת פורים בישיבה, כטוב-כרע לבו ביין פלט אמירה מכוערת כנגד אחד מראשי הישיבה, ר"מ חדש, ובאמצע המסיבה אמר: 'מי צריך את השיעורים המשעממים שלו...'

"כשסיפר לי על כך, אמרתי לו: לך תבקש ממנו סליחה! - אבל ביקשתי ממנו כבר בזמנו סליחה? טען. אמרתי: אף על פי כן

”בפורים צריך לתת מתנות לאביונים? השבנו שהמצווה היחידה זה להשתכר ולרקוד...”

הרב אהרן ידלר, מספר על עבודת ההכנה שעושים פעילי 'אחינו' עם צעירים המתחזקים ביהדות, בכל רחבי הארץ

יעקב א. לוסטיגמן

או להתפלל בין זמן קריאת שמע הראשון לשני... חוץ מזה אין לו ניסיונות מיוחדים והוא לא צריך להתמודד עם הורים שכועסים עליו על כך שהוא לא רוצה לאכול את ארוחת הצהרים שהתבשלה בכלי טריפה חלילה וחס.

”אבל בחור שחזר בתשובה בשנה או השנתיים האחרונות, הוא מגיע לבית חילוני. ההורים רוצים לכבד אותו במקרים רבים, ומשתדלים מאוד לבוא לקראתו, אבל כמה שהם יבואו לקראתו, הם עדיין צריכים לעשות כבוד דרך מאוד מאוד גדולה כדי שהוא באמת יוכל להיענות בחיוב.

”סיפר לי בחור שאמא שלו נסעה עד בני ברק כדי לקנות בשר בהשגה מהודרת, עמדה ובישלה לו במיוחד, אבל הוא לא יכול לאכול כי הכלים בבית טריפה. תחשבו על האמא הזאת, כמה היא נפגעה, כשהבינה שכל המאמץ שלה היה לשווא... וזה רק סיפור אחד מיני רבים.

”מעבר לנושא של להסתדר עם ההורים, כל האווירה בבית היא לא תורנית, בלשן המעטה, וכשמדובר בצעירים שעוד לא לגמרי התנתקו מכל העולם הישן שלהם, הניסיון שאתו הם צריכים להתמודד הוא עצום. יש לנו ניסיון של שנים, ואנחנו תמיד יושבים כשנגמר בין הזמנים ועוברים על כל הרשימות לבדוק מי אתנו ומי למרבה הצער נשר במהלך בין הזמנים ולא מתכנן עוד לחזור לשיבה...

”כמובן שאנחנו תמיד נערכים עוד לפני בין הזמנים, גם הפעילים וגם בישיבות השונות, ומכינים אותם, משתדלים לתת להם תעצומות נפש וצידה לדרך שיוכלו לעמוד בניסיון הלא פשוט הזה. מי שצריך אנחנו משתדלים למצוא לו משפחה מארחת לשבתות ולחגים, חברותא מדי יום שיבוא לבית הכנסת הקרוב לביתו של הנער, וכל מה שאפשר כדי לשמור על הנשמות היקרות הללו שלא ילכו לאיבוד חלילה.

”השנה החלטנו ללכת על כיוון חדש”, מוסיף הרב ידלר. “לצד כל ההכנה הנפשית, אנחנו גם משקיעים רבות לתת להם 'גישמאק' בלימוד התורה. אנחנו רוצים שכל בחור כזה ששב הביתה ל'בין הזמנים', יעשה את זה כשיש לו עם מתוק בפה מהסוגיה האחרונה שהוא למד. שירגיש את המתקנות. לשם כך אנחנו מצמידים חברותא לכל בחור, ונותנים להם הדרכה איך ללמוד גמרא, איך להבין את הסוגיה ואיך ליהנות מהלימוד עצמו. התקווה שלנו היא שהגעגוע הזה לטעם המתוק של לימוד הגמרא, ישמור עליהם ויחזיר אותם לשיבה מיד עם תחילת הזמן הבא.”

עשרות פעילים מסורים של ארגון 'אחינו', זרוע הקירוב של 'דרשו', עובדים בימים אלו ללא הפוגה, במטרה להכין את הצעירים המתחזקים לקראת ימי הפורים.

”אחד החגים האהובים על הציבור הישראלי זה פורים”, מסביר הרב אהרן ידלר, מבכירי הפעילים בארגון. “הם רגילים לחגוג אותו בתהלוכות ענק, עם תחפושות משונות ופרובוקטיביות ועם חגיגות ומסיבות, שכמובן לא מתנהלות כפי שצריכה שמחה של מצווה להתנהל.

”מגיע בחור צעיר ומתחזק ביהדות, מתחיל לשמוע קצת שיעורי תורה ולשמור שבת בקצב הולך ומתחזק, ואז כשמגיע פורים הוא מבין שפורים ההלכתי הוא לא הפורים הרחובי. זה משהו אחר, גבוה יותר, רוחני יותר.

”בדרך כלל ההבנה הזאת מכה אותם בסוג של הלם תרבות. מתנות לאביונים? מה זה בכלל? לשמוע מגילה? הם יודעים שיש דבר כזה מגילה אבל למה צריך לשמוע פעמיים?

”כמובן שזה מאוד משתנה, כל אחד באיזה בית ובאיזו סביבה הוא גדל. יש לא מעט מתחזקים שמלכתחילה באים מבית עם הקפדה יותר משמעותית על המסורת, ושכן נהגו לבקר בבית הכנסת בכל שנה בפורים, אבל רבים אחרים לא זכו לכך, והם נדהמים כשמסתבר להם שפורים אמור להיראות אחרת מהפורים ההוא שאליו הם מתגעגעים ומייחלים.

”לכן אנחנו תמיד עושים עבודת הכנה חזקה לפני פורים, כי לבוא ולומר להם 'זה לא', זאת לא חכמה. אנחנו באים ואומרים מה כן, אנחנו נותנים תחליף רוחני ויהודי.

”השנה באופן ספציפי זה יותר קל, כמי ממילא בגלל הגבלות הקורונה האירועים הללו ברובם לא יתקיימו או שהם מתקיימים במתכונת מצומצמת, ועדיין, השליחות שלנו היא לא רק להרחיק אותם מהרע, אלא גם ובעיקר לקרב אותם לטוב, ולכן העבודה מאוד מאוד אינטנסיבית בימים אלו.”

הרב ידלר מספר גם על ההכנות לחודש ניסן שמתחילות כבר בימים אלו: “ימי בין הזמנים הם זמנים מועדים למשבר גדולים בקרב צעירים מתחזקים שכבר עשו צעד גדול קדימה ונכנסו ללימוד בישיבה.

”כשבחור מבית חרדי שב הביתה, הוא חוזר לבית עם אווירה תורנית. המאבק שלו עם עצמו זה אם לקום בבוקר למניין ותיקין

'פורים רב' שעלה על השולחן - האם מותר להורידו? מדוע בכלל ממנים 'פורים רב'? והאם יש מקור בספר יצירה למנהג להרבות שחוק בחודש אדר

לקט מרתק של מקורות ומנהגים על שמחת פורים

אז שחק בפה מלא באמרו כי כל ליצנותא אסורה חוץ מליצנות מעבודה זרה.

מינוי 'פורים רב' - על מה ולמה?

מנהג ותיק בהרבה קהילות בישראל למנות בחודש אדר ת"ח פיקח ושנון לרב לכהן כ'פורים רב', ויש שהרב המקומי היה מוסר סמכויות מסוימות לרב של פורים, שהיה מבדח את הקהל ביום הפורים באמרות נעימות ובמילתא דבדיחותא.

וכן המנהג גם בישיבות, למנות אחד מבחירי הישיבה היודע לפלפל ולדרוש בחריפות ובבקיאות, ותפקידו לשמח את הבחורים בחידודי דברים להרבות שמחת פורים.

העולם מטעימים את מנהג ה'פורים רב', שהוא כדי להרבות בשמחה ובששון. אולם בעל ה'ויגד יעקב' מפאפא זצ"ל אמר שהמקור למנות פורים רב אינו כמו שהעולם סוברים, אלא הוא מנהג מימים קדמונים שבעת שרב העיר רצה לקיים את ההלכה של 'חייב איניש לבסומי בפוריא עד דלא ידע', וכיון ששיכור אסור להורות, על כן בירר לו תלמיד חכם אחד וביקש ממנו שלא ישתה יין כל יום הפורים, כדי שיהיה מוכן ומזומן להורות ולהשיב דבר ההלכה לקהל שבאים לשאול.

'פורים רב' בחצרות החסידים

מנהג הפורים רב נשתרש בחצרות החסידים, שהיו ממנים כל שנה פורים רב, כמו שכותב הגאון רבי יחיאל מיכל היבנר זצ"ל שכן המנהג אצל האדמו"רים מסטרעטין ("שו"ת הילולי דרבי" עמ' כא), וכן בספר "ספרן של צדיקים" (מערכת מ אות כט) מובא שהרה"ק רבי ירחמיאל משה מקאז'ניץ זצ"ל היה עושה קלפי וגורל מי יכהן כפורים רב מראש חודש אדר עד יום שני של פסח, וכן הנהיג כ"ק מרן מהר"א מבעלזא ז"ע את מנהג הפורים רב בארץ ישראל.

ומנהגו של הדברי חיים מצאנז זצ"ל היה לעשות פורים רב, וכן היה מקבץ כמה אברכים טובים ת"ח וחסידים שהיו נקראים בשם 'פורים קהל', ודרכם היתה ללכת לבתי אנשים לבקש מהם מעות לצרכי צדקה והיו פוסקים שיתן כך וכך, והיתה להם הסמכות ליטול משכונות עד שישלמו את הצדקות ("דרכי חיים").

שפע של ישועות בכוחו של ה'פורים רב'

מצינו בספרי החסידות בגודל מעלת ה'פורים רב' שכוחו

הרב ישראל יעקב פרבר והרב יהודה לייב שטיסל, מח"ס 'המנהג' המנהג בכל תפוצות ישראל הוא להרבות בשמחה ושחוק בימי הפורים, ויש מקומות שמתאספים ביום הפורים ואחד מן הקהל משמח בדברים במילתא דבדיחותא.

מנהג זה נהוג כבר מתקופת האמוראים, כמו שכתב היעב"ץ בסידורו בענייני פורים (שער יג, ט אות יז) שעניין ריקודין ושאר ענייני שמחה ושחוק שאין בהם חשש עבירה נמצא כבר בגמרא (סנהדרין סד:): וכפירש"י שם. וכן נהגו בדורות הראשונים, כמובא ב"נימוקי יוסף" עמ"ס מגילה (דף ז): בשם הרמב"ם, שירבה בשחוק ובמילי דבדיחותא שמתוך כך לא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי.

בטעם מנהגם של ישראל כתב הרה"ק רבי צדוק הכהן מלובלין זצ"ל בספרו "ליקוטי מאמרים" (אות טז, עמ' עו), לפי שביום זה נהפוך הוא אשר ישלטו היהודים המה בשונאיהם, וכדרך שנאמר בתהלים (ב, ד) 'יושב בשמים ישחק ה' ילעג למו'.

ויש שהביאו את דברי "ספר יצירה" (פ"ד) הכותב: "המליך אות ק' בשחוק ואדר בשנה" כמקור נאמן למנהג ישראל להרבות במיני שחוק בחודש אדר.

אמנם יש לציין כי היו מגדולי ישראל שדעתם לא היתה נוחה דעתם ממנהג זה, והיו נזהרים אף בימי הפורים שלא למלא פיהם שחוק, וכדברי ה"טורי זהב" (סי' תקס סק"ז) שאסור למלאות פיו שחוק אפילו בפורים, וכן הביא האור החיים הק' בספרו "חפץ ה'" (ברכות דף לא).

נהגו לעשות שחוק וליצנות מהמן ואחשוורוש

בספר "צדקת הצדיק" (אות רס) מביא, שהמנהג מימות קדם היה לעשות אותו השחוק וליצנות ממעשה אחשוורוש והמן הרשע בדברי בוז וקלון, ומצינו כן מרומז ב"מגן אברהם" וב"פרי מגדים" בהלכות שבת (סי' שו ס"ק כב).

צדיקים פירשו את טעמו של המנהג ע"פ מאמר חז"ל שכל ליצנות אסורה חוץ מליצנותא של עבודה זרה, והליצנות שעושים בעניין המן ושאר הרשעים זו ליצנותא דעבודה זרה ממש (ספר "שבט מיהודה").

וכן מסופר על הרה"ק האהבת ישראל מו"ז'ניץ זצ"ל שאף שהיה נזהר שלא למלאות פיו שחוק, אולם בשולחנו הטהור ביום הפורים בעת שדרש ה'פורים רב' והיה עושה ליצנות מהמן הרשע,

היה מכניס דברי מוסר לעורר את הקהל בענייני השעה, וכידוע שעל-ידי שמחה וצחוק מתקבלים ומתיישבים הדברים היטב באזני השומעים.

רבוה"ק מבעלזא היו מבקשים את ברכתו של ה'פורים רב' באמירת 'לחיים'. והמנהג בויז'ניץ שהפורים רב מזמר זמירות לפורים בנוסח 'שלום עליכם' ו'כל מקדש' בניגון של שבת, ואומר דברי תורה בדרך בדיחותא.

ומסופר שהרה"ק מראפשיץ זצ"ל אמר פעם שיש להקפיד שלא להפריע לאלו שנוהגים לעלות על השולחן ולבדח את השומעים, כדי לקיים 'אל תפל דבר מכל אשר דיברת'...

להארות והערות ניתן לפנות ל"מכון המנהג":
hamenhog@gmail.com

רב בהמשכת ישועות ורפואות לכלל ישראל, כמסופר על בעל ה'עטרת צבי' מזידיטשוב זצ"ל שהיה בוחר ב'פורים רב' וביקש ממנו שיבטל גזירות ועלילות על בני ישראל.

וכן מסופר על הסבא קדישא משפולי זצ"ל, שכאשר היה צריך לפעול אצל השלטונות היה מגייס ביום הפורים יהודים מחופשים וערכו פורים שפיל, ולפעמים היה ממנה אחד מהחבורה למלך והיה חורץ את המשפט כרצון הסבא קדישא, והיו לו בזה סודות גדולים.

מדוע אסור להוריד את הפורים רב מהשולחן

בהרבה מחצרות החסידים, במהלך עריכת השולחן של האדמו"רים משמח ה'פורים רב' באמרותיו וחרוזיו, ובתוך הדברים

טעימה מגיליון 'לקראת שבת'

היה בחור אחד שלא למד גמרא וניגש לקבל שיריים, וכששאל אותו הרבי אם הוא למד גמרא השיב בשלילה...

הצגה לראיון עם הגה"ח רבי צבי פוקס שליט"א, שיתפרסם בעז"ה בעלון 'לקראת שבת' הקרוב

בחזרה על מקומו.

"ואמר אז שההקפדה מקורה בכעס, והכעס מגיע מיסוד האש, ואת האש מכבים על ידי מים ולכן אם קרה לעתים נדירות שהיתה לו הקפדה, ואפילו מזערית, הוא היה ממחר לטבול במקוה. "על כל פנים, הרבי היה נזהר מאוד בכבוד התורה בכל ימות השנה, וגם בפורים לא היה בכך שום שינוי, ואני זוכר שפעם הוא אמר לבחור אחד, שביום הפורים הוא מצפה ממנו שילמד גמרא במשך מספר שעות, והתרה בו "אם לא תלמד ביום הפורים מספר שעות גמרא, אל תבוא בכלל לטיש". כשהגיע הבחור לטיש אחרי שלמד כמה שעות, האיר לו הרבי פנים ושאל אותו בטון של קובע עובדה: "נו... למדת כמה שעות גמרא...".

"ובאמת זה לא היה ייחודי דווקא לימי הפורים, כי הדרישה שלו היתה בכל ימות השנה ללמוד "גמרא מיט יראת שמים", והיה חוזר על זה בכל עת מצוא, "גמרא מיט יראת שמים, גמרא מיט יראת שמים", לפחות דף אחד ביום, ובכל פעם היה מחלק ב'טיש' שיריים לבחורים, אבל היה שואל כל בחור אם הוא כבר למד דף גמרא, ורק לאחר שהבחור השיב בחיוב היה מקבל שיריים...

"בעניין זה אספר עוד עובדה שהיה בחור אחד שלא למד גמרא וניגש לקבל שיריים, וכששאל אותו הרבי אם הוא למד גמרא השיב בשלילה... חייך הרבי ואמר שעבור כך שהחזיק במידת האמת, גם מגיע לו לקבל שיריים..."

יעקב א. לוסטיגמן

בעלון 'לקראת שבת' שיראה אור השבוע בעז"ה, נביא כמה וכמה ראיונות ושיחות מרתקות על עובדות שאירעו עם גדולי ישראל בדורנו אנו ובדורות הקודמים.

בשורות הבאות נספק הצצה ראשונה לשיחה שקיימנו עם הגה"ח רבי צבי פוקס שליט"א, משפיע ואיש חינוך זה רבות בשנים.

"חשוב מאוד לזכור לנצל את הימים גדולים הללו", אומר הרב פוקס לקראת סיומה של אותה שיחה, "גם יום הפורים וגם חמישה עשר באדר והשנה גם בשישה עשר, פורים המשולש, אנחנו צריכים לנצל אותם גם ובעיקר להתעלות רוחנית.

"אני זוכר בצעירותי, זכיתי להסתופף בצלו הקדוש והטהור של מורי ורבי בעל ה'ברכת משה' מלעלוב זיע"א, ופעם בסעודת פורים ערך את שולחנו, והגאון רבי יצחק דוד גרוסמן, רבה של מגדל העמק, שמח ושימח את הנוכחים כטוב לבו ביי, ועלה לרקוד על השולחן, ומשום מה היה מישהו שדחף אותו מעט והוא מעד ונפל. הרבי זצ"ל שהבחין בכך הקפיד, ומיהר לרוץ למקוה ולטבול.

"היה זה בבית המדרש שברח' רבי עקיבא בבני ברק, שם היתה דלת בצד בית המדרש דרכה היה הרבי יורד לקומה התחתונה בה היה לו מקוה קטנה, וכך הוא היה יכול לצאת באמצע הטיש או התפילה לטבילה מהירה ובתוך דקות אחדות כבר היה ישוב

הגר"ש פינקוס זצ"ל היה נוהג לשתות ד' כוסות בפורים. ובשתיית כל כוס היה מדגיש כנגד אחד מד' דברים: רפואה, פרנסה, תורה, זש"ק...

אוצר סגולות לזש"ק, ביום הפורים בפרט ובמשך השנה בכלל, המובאות בחז"ל

וכפי דרגתו באהבת ישראל, כן לפי ערך זה זוכה לבנים טובים. ת. שמחה מביאה בנים, ומשנכנס אדר מרבים בשמחה, ובפרט יום הפורים מסוגל לטעת נטיעה של שמחה בלב של אדם, ולהמשיך השמחה לכל השנה.

שמחה של מצוה

ט. מי שאין לו בנים, ירגיל את עצמו לשמוח בשמחה של מצוה, וילמד תורה ויעשה כל המצוות בשמחה, עד שירקוד מחמת שמחה ועי"ז יזכה לבנים. ואף אם יש דבר המעכב מלקבל שכר, עכ"פ ודאי יזכה לבנים ת"ח גדולים. והגם שמי שלא זכה להפקד, קשה לו להיות בשמחה, עכ"ז כדאי להשקיע מאמץ ולכוף את עצמו להיות בשמחה, שזו סגולה מובחרת לבנים.

רודף צדקה

ב. הרגיל לעשות צדקה זוכה לבנים גדולי תורה, בעלי חכמה, בעלי עושר, בעלי אגדה, בנים טובים וקדושים. וכן מי שמפזר מעותיו לעניים יזכה לבנים עשירים, ויתקיימו בניו. ומפזר מעותיו, היינו שיפזר מעותיו לכמה עניים, ועי"ז יזכה לבנים הרבה. גם הזהיר ליתן מעשר כספים יזכה לבנים. וכן כל העוסקין בגמ"ח שכרם גדול מאוד כי הם בכלל "רודף צדקה וחסד ימצא חיים צדקה וכבוד".

פרקמטיא

ו. אלו שנותנים כסף לסחורה לתלמידי חכמים, כדי שיסחרו עם הכסף ויהיו שותפים ברווח, זוכים שיצאו מהם בנים שראויים להיות נביאים.

ז. המשתדל שיהיה פרנסה לדורשי השם, יזכה שלא יצאו בניו לתרבות רעה.

ט. הנותן מעות לעני ומפייסו בדברים מתברך בשלוש עשרה ברכות, ומאריכין לו חייו ומוסיפין לו על שנותיו וניצל ממיתה משונה ומדינה של גיהנם, והויין לו בנים זכרים בעלי צדקה ובעלי חכמה ובעלי עצה ובעלי תורה ובעלי מדות טובות.

יא. מי שאין לו כסף לתת לצדקה, יכול להשתדל אצל אחרים ולזכות אחרים לעשות צדקה וגם הוא יזכה לבנים, וגם יזכה שהקב"ה ימציא לו ממון עד שיוכל הוא לקיים המצוה בעצמו.

יב. יש אומרים שעני שיש לו מעט ממון וכבר הפריש מעשר

ברוך הוא אלוקינו אשר נתן והרעיף עלינו שפע ברוב רחמי חסדיו, ידוע, כי כל חסד שניתן לנו אי פעם, חוזר וניעור במשך הזמן בעת רצון, שגם על זה נאמר 'כי לעולם חסדו', ואותו היום אשר ניתן לנו איזו ישועה, גאולה או פקידה, מסוגל שוב להשיג אותה השפעה הקדושה, בכל שנה ושנה.

מבואר בספרים כי אחת מן הסגולות של יום פורים הוא, שאפשר לבטל אפילו את אשר כבר נכתב ונחתם בטבעת המלך, וענין זה מתגלה בכל שנה ושנה ביום הפורים, ועל זה נאמר במגילת אסתר 'וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים', וכן הוא אומר 'ולאות עולם לא יכרת'.

והיות שמבואר שיום הפורים כולל את כל הימים הטובים, והוא תכלית כל הזמנים, וגם מה שכל הנס של פורים נעשה ע"י תפילה, כמה נאה ויאה הוא להרבות בתפילה ובבקשה על כל משאלות הלב ביום הקדוש הזה.

להלן אוצר סגולות לזש"ק, ביום הפורים בפרט ובמשך השנה בכלל, המובאות בחז"ל:

א. חודש אדר מסוגל לפקידת עקרים ועקרות, ומזל אדר הוא דגים ועל דגים נאמר 'וידגו לרוב בקרב הארץ'.

ב. קריאת 'פרשת זכור' בכוונה, מסוגלת לבנים, והיא עת רצון להתפלל על בנים.

א. ביום הפורים מתעורר הנס של מרדכי ואסתר על ידי קיום מצוות היום, ובאותו זמן חוזרת וניעורה אותה ההשפעה הקדושה. ולכן יום הפורים הוא עת רצון גדול מאד לפעול אצל השי"ת, שימלא כל משאלות לבנו לטובה. ועוד יש סגולה מיוחדת ביום זה להוושע בזרע של קיימא.

להגיד בבוקר חסדך

ו. בשעת נתינת משלוח מנות היא עת רצון להתברך בברכת בנים, שיזכה לזרע של קיימא, ולכן יברך איש את רעהו בשעת נתינת משלוח מנות שיזכה חברו לזרע של קיימא.

ידוע שישנם שני טעמים במצוות 'משלוח מנות': ראשית, כדי שיהא לכל אחד די צורכו לקיים הסעודה כדון, ושנית, כדי להרבות השלום ורעות, ולמעשה יש לחשוש לקיים מצוות משלוח מנות באופן שיצא ידי חובתו לפי ב' הטעמים. ולכן יש ענין מיוחד לבטל מחלוקת ולהרבות שלום ביום קדוש הזה, וכן הוא סגולה לזש"ק. וכן כשבורחים ממחלוקת זוכים לבנים.

ו. כל המשמח חתן וכלה זוכה לבנים ובני בנים, ויש אומרים דווקא המשמחם במילים.
ז. הלומד עם אחרים, סגולה לזש"ק.
ח. המלמד בן עם הארץ תורה, אפילו אם נגזרה גזירה עליו, הקב"ה מבטלה בשבילו, וגם זוכה להביא בנים תלמידי חכמים לעולם.

זירוז על שמירת שבת

ט. נכון שיהיו אנשים המתנדבים בעם לילך בערב שבת לזרוז ברחובות קריה על דבר סגירת החנויות והדלקת הנרות לכבוד שבת, ואשרי חלקם, כי הם מזכים את ישראל לאביהם שבשמים. והמתעסקים תמיד במצוה זו יזכו לבנים גדולי ישראל. ובזמננו, אפשר לעשות זאת גם ע"י התקיעה המודיעה על כניסת השבת (צופרי ערב שבת וכדו'), או תליית מודעות עם זמני השבת.

יא. המתקן עירובין ומזכה בזה הרבים, יזכה לזש"ק, וגם יועיל שאשתו לא תפיל עוברת. וכן המתגורר במקום שיש בו עירוב מתוקן, מסוגל להפקד בזש"ק. וכן הלומד מסכת עירובין יזכה לבנים.

יג. "אם כסף תלוה את עמי", אתה 'עמי', ותזכה להיות במחיצתי, ואם חונן ונותן, אזי הצדקה שעשה בכספו וזהבו, ילווה אותו לעתיד לבוא. ומי שיש לו ריבוי ממון יותר מכדי סיפוקו הצריך לו, זה ניתן לו מן השמים לפקדון עבור אנשים.

יד. "ומן התימה על האנשים שמחפשים סגולות שיוולדו להם בנים, ומוציאים על הסגולות הללו הרבה ממון, כל אחד לפי שיעור עושרו. הלא יותר טוב שיעשה הסגולה הנזכרת בדברי חכמינו ז"ל, והוא להתעסק תמיד במידת הצדקה לעזור לעניים במה שיוכלו, להיות מן המעשים לצדקה שהוא גדול מן העושה, הן בענין פרנסת חיותם, וגם לגדל את בניהם ולהכניסם לתלמוד תורה, שבעבור זה יזכו לבנים בעלי תורה. או שיעשו גמ"ח קבוע ממנום, או שיזרוזו אחרים שיסייעו בענין זה, ויתעסקו בו תמיד. כי עיקר המצוה הוא העסק התמידי, שהאדם מרגיל גופו בזה, ובזכות זה יתנהג הקב"ה עמהם גם כן במדת צדקה וחסד, וימלא רצונם ומשאלתם".

טו. הקמת וניהול גמ"ח לעניים הקשורים לילדים, סגולה גדולה להפקד בזרע של קיימא.

יז. המתעסקים בחסד עם הבריות, כגון אלו המסדרים בבתי החולים מאכל ומשתה לאלו שבאים שם לבקר חולים בשבת, יזכו לבנים.

כה. יש מי שאמר, שכמעט רוב צדיקי עולם וגדולי הדורות נולדו בזכות גמ"ח וצדקה שעשו אבותיהם, ואף כמה עמי הארץ זכו בשביל כך לבנים שהאירו את כל העולם.

הלכות לשון הרע

יב. הלומד לפחות שתי הלכות מהלכות לשון הרע בכל יום באיזה שפה שיהיה, יזכה לבנים. וכן ההשתתפות בסיוע כספי

כספים, יותר טוב להרבות בטובתה של אשתו ויקנה לה בגד חדש, מלפזר שארית מעותיו לצדקה כדי לזכות בבנים. אולם מה נאה הוא, אם אשתו תתן את הבגד לכלה עניה, שבוזה יזכו לבנים.

שכר לימוד

יג. סגולה ידועה היא לשלם שכר לימוד של בחור הלומד בתלמוד תורה או שכר מלמדים, כדי להפקד בבנים. ובמיוחד מסוגל מאוד לשלם את שכר הלימוד עבור יתום.
יש אומרים, שיפסוק עם מלמד דרדקי של א"ב לשלם לו השכר-הלימוד בעד ילד אחד במשך י"ב חודש, ואז יזכה לבנים.
יד. סגולה לבנים לקנות ספרים לתלמוד תורה, שילמדו בהם תשב"ר.

טו. הקונה ספרים ומשאלם לאחרים, זוכה לבנים. וכן אשה שקונה ספרים להשאלן לאחרים ללמוד בהם, זוכה לבנים תלמידי חכמים.

טז. סגולה טובה לתרום להקמת בית הכנסת או בית המדרש, ועי"ז יזכה לבנים טובים וצדיקים שראויים שתשרה השכינה עליהם. ויש אומרים, שמי שבונה אפילו קיר אחד מבית הכנסת זוכה לבן זכר.

מתנות

יז. מי שאין לו בן זכר, ירגיל את עצמו להביא מתנות לתלמידי חכמים, ויאמר פרשה של ביכורים.

יט. הנותן שכר מקרא ומשנה למלמדים השונים לתינוקות שבעיר, יזכה לבנים.

כג. צריך לתת לב, לטרוח ולרדוף לתת צדקה לעניים מהוגנים, לפי שאינה מצויה תמיד לזכות בה, אבל ירא שמים זוכה בה תמיד. כד. בזכות הפרשת תרומות ומעשרות כתקנן יזכה לבנים זכרים. וכן מי שמפריש תרומות ומעשרות על פי הסדר שנפסק להלכה, יזכה לבנים זכרים.

כה. הנותן צדקה לעניים בערב שבת זוכה להתברך בבנים. וכן הנותן צדקה קודם הדלקת נרות, יזכה לבנים טובים תלמידי חכמים וצדיקים.

גדולה גמילות חסדים יותר מן הצדקה.

ב. עצה לחשוכי בנים, שישתדלו להכניס יתום ויתומה בתוך ביתם ולגדלם, ועי"ז יזכו להוליד בנים בעצמם. וכן המאכיל ומשקה עניים ויתומים על שולחנו הרי זה קורא אל ה' ויענהו.
ג. להשיא יתום ויתומה, סגולה לזש"ק.

ה. שדכן המכוון לשם שמים, סגולה לבנים תלמידי חכמים. ואף אם נוטל שכר שדכנות, יזכה לבנים תלמידי חכמים, שאין זה נטילת שכר עבור המצוה, כי שכר מצוה בהאי עלמא ליכא, אלא שכר כדי שיוכל להתקיים, ולהמשיך בקיום המצוות.

וצריך לזוהר מאוד שמצוי ענייני גזילה בשידוכין, מפני שהשדכן יש לו דין פועל בשביל הצדדים, ושליחותיהו קא עביד.

להדפיס לוח שמירת הלשון כדי לעורר אחרים להלימוד הנזכר לעיל, היא גם כן סגולה לבנים.

שמן זית ודורון לעניים ות"ח

טז. יחלק תמיד שמן לעניים יראי השם לצורך נר שבת ויום טוב ונרות חנוכה. וכן תכין האשה מעדנים לחלק לתלמידי חכמים ויראי שמים, ועל ידי זה יזכו לבנים.

סעודה לתלמידי חכמים

יח. טוב ומסוגל לעשות יומא טבא לרבנן ביום י"א של חודש (איזה חודש שיהיה), ולהאכילם ולהשקותם ולהעניקם מפרי נדבתו ולקבל ברכתם, וזה מועיל הרבה לחשוכי בנים לזכות לזש"ק.

יט. האיש והאשה יספקו אור ומים לאלו שלומדים בבית ה' בלילות, דהיינו שיתנו מכיסם עבור שמן למאור וגם מה שצריך להם מים לשתות עם משקה הקפה כנהוג, וירגילו בזה תמיד.

מוהל בחינם

כא. מי שמל בניהם של אחרים בחינם, או מי שנותן שכר למוהלים, זוכה לזש"ק.

מניעת בזיון מן העני

כב. המונע בזיון מן העני, על ידי שהוא עצמו מתעסק עבורו בגביית צדק בעדו והעני יוכל להשאר בביתו מבלי שיתבייש, יזכה לבנים הראויים להיות מלכים ונביאים.

לרוץ לכבוד חכמים ועניים

כג. אם רץ לכבוד תלמידי חכמים, יזכה לבנים ובנות מתוקנים, ואם רץ לכבוד עני יזכה לבנים בעלי תורה ומקיימי מצוות בישראל.

לעשות עבור המתים

כד. מתים מכירים טובה למי שעושה דבר עבורם. לכן, כדאי לעשות מצוות ומעשים טובים לעילוי נשמתם, כמו צדקה, תורה ונרות, דזה פועל ישועות להם. וכן מצינו שלומד בקביעות באחד מן המפרשים, זוכה שמחבר הפירוש יהיה מליץ יושר בשבילו. ולכן מי שעדיין לא נפקד בזש"ק, יעשה בשביל המתים שנפטרו בלא זש"ק, דיש להם כח יתיר לפעול עבור מי שעדיין לא נפקד.

מצות הכנסת אורחים

כו. סגולה גדולה לפקידת עקרות - מצוות הכנסת אורחים. ולא נתבשרו אברהם ושרה על בנים, אלא ע"י מצות הכנסת אורחים, ולא זכתה השונמית להוליד בן אלא ע"י הכנסת אורחים, וכן המחזיק במצוות הכנסת אורחים זוכה לבנים.

מארח תלמיד חכם

כז. המארח תלמיד חכם בתוך ביתו ומאכילו ומשקהו ומהנהו מנכסיו, זוכה לבנים.

וכן מיד שורה ברכה בתוך ביתו, שתיכף לתלמיד חכם ברכה. כח. ישתדל אדם לגמול חסד עם החיים ועם המתים, וכל שכן עם עניים ת"ח ההולכים מעיר לעיר, ראוי ליתן עליהם לב רך לקרבם ולגמול חסד עמהם ולהנות אותם בכל מה דאפשר, ויזכה ג"כ לבנים תלמידי חכמים.

ברכת חכם

צדיקים פוקדים עקרות

א. הקב"ה פוקד עקרות, וצדיקים פוקדים עקרות, ולכן יש להיזהר מדיבור של צדיק שעושה רושם למעלה, אפילו הוא בטעות.

ג. רואים הרבה פעמים אצל גדולי ישראל שלאחד עונים כך ולשני עונים שיעשה להיפך, וזה הכל לפי מה שנותנין מן השמים בפיו, וזה ג"כ מעין נבואה קטנה, כמש"כ את אשר ישים ה' בפי אותו אשמור לדבר.

ורוח קדשך אל תקח ממנו

ד. אע"פ שאמרו חז"ל נסתלקה רוח"ק מישראל, הכוונה על נבואה ממש שנסתלקה, אולם הרבה מדרגות ברוה"ק קיימות עד היום ומסורות ביד גדולי הדור. יש שהחכם מרגיש באמת כאילו שהודיעוהו מן השמים, ולפעמים החכם אומר לפי חכמתו מה שנראה לו והקב"ה מסכים עמו, כי דבור צדיק עושה רושם למעלה אפי" הוא בטעות. ולפעמים מן השמים נותנין בפיו מה לומר אע"פ שאינו יודע כלל שזה ברוה"ק. ויש הרבה פעמים שברכת חכם ועצתו מתקיימות משום שמתכוון לשם שמים. ויש לפעמים שהברכות והעצות מתקיימות בזכות השואל, שמאמין באמונה שלמה בברכת החכם ובזכות זה באמת מתקיימת ברכתו, אא"כ הקב"ה יודע שזה אינו טוב בשבילו.

כפי גדלותו

ה. וכל מה שיהיו המברכים יותר גדולים בתורה ובמעשים ובזיכוי הרבים, כך ברכתם ותפלתם יותר תעשה פירות ותתקבל ברצון, שכפי מעלת המברך תהיה מדרגת השפע המתקבל.

לבטל גזירת צדיק

ו. אין הקב"ה מבטל גזירתו של צדיק מפני גזירתו של צדיק אחר.

ילך אצל חכם

ז. מה טוב ומה נעים, שילך אצל חכם ויבקש ממנו ברכה, שיתפלל עבורו שיפקד בזרע של קיימא. אולם צריך לדעת שהיו מן הגדולים שהיו מונעים את עצמם

מלתת ברכה מפורשת.

יב. כוחם של חכם וצדיק הנותנים הבטחה, הוא יותר חזק מכח ברכותיהם.

ל. טוב שהאיש והאשה יעשו פדיון נפש אצל חכם מבין וירא שמים ושונא בצע, כדי לבטל מעליהם הדינים.

לד. סגולה ונפלאה היא שיאסוף עשרה אנשים יראי ה' כשרים וטובים למקום אחד, ויניחו כולם ידיהם בבת אחת על ראש האיש ויברכוהו, והידים יהיו מונחות זו על גב זו, באופן שיהיו עשרה זוגות ידים על ראש המתברך.

לה. ראוי לקבל ברכה מבעל שמחה, כי מתוך שהוא בשמחה תתקיים ברכתו. יש נוהגים להזכיר עצמם אצל החתן ביום חופתו שיתפלל בעדם, שחתן דומה למלך. מה מלך גוזר ומקיים אף חתן כן.

מ. ביום המילה יש לאב הנימול כח הברכה.

מא. יזכיר שמו ושם אשתו לפני המוהל או הסנדק לפני הברית מילה.

מב. יש שנוהגים לברך את בעל הבית שיזכה לבנים. וכן אחר סעודת נישואין בברכת המזון יש שנוהגים לברך החתן וכלה בבנים.

מג. אלו שעוסקים בצרכי ציבור ומזכים את הרבים, יש להם כח הברכה.

מד. כל העוסקים במצוות, פיהם פתוח בתפילה לפני המקום, ולכן יש להם גם כח הברכה.

מה. מי שהוא גומל חסדים תפלתו נשמעת, ולכן כדאי לקבל ברכה ממנו. וכן המאכיל ומשקה עניים ויתומים על שולחנו, הקב"ה עונה בקשתו.

מח. כל ת"ח העוסק בתורה מתוך הדחק, תפלתו נשמעת. ולכן יבקש ממנו כל צרכיו, וה' יענו.

מט. כל המעביר על מדותיו, תפלתו נשמעת. ולכן ישתדל לקבל ברכה ממנו.

נ. יש סגולה לקבל ברכה מהמסיים מסכת להפקד בזש"ק, שאז זו עת רצון.

נא. מי שבולם פיו בשעת מריבה, אותה שעה ניתן לו מן השמים כח של ברכה, ולכן כדאי לבקש ממנו אז שיברכנו.

נה. הזהיר לדבר רק דברי אמת, יתקיימו כל ברכותיו, דכמו שהוא נזהר מלשקר, גם כן מן השמים שומרים שכל מה שיאמר יהיה אמת ויתקיים. וכן ראוי לקבל ברכה ממי ששומר את לשונו מלדבר דיבור אסור ונשמר מדברים בטלים, שאז כל אחש יבקש מה' יעשה. ולא עוד אלא אפילו בלי תפילה, כל אשר יאמר יתקיים. וכן הדיבור של פה קדוש פועל בטבע אפילו בלי שום כוונה.

נו. ראוי לקבל ברכה ממלמדי עם הארץ וכן ממקרבי רחוקים, דהרי כל המלמד את בן עם הארץ תורה אפילו הקב"ה גוזר גזירה מבטלה בשבילו, ולכן שמא יבטל גם גזירתו..

סג. הזמן הכי מסוגל וראוי לקבל ברכה מחכם הוא בבוקר, כי בשאר העתים כשבני אדם מתפללים, מעיינים בתפילה אם

היא ראויה להתקבל מחמת מעשיו של האדם או לאו, משא"כ המתפלל בבוקר. ולכן כל הברכות שיברך האדם לחבירו בעת הזאת בטוב עין מתקיימים.

סד. זמן מסוגל לקבל ברכה הוא בכל ראש חודש.

סה. בעת הסדר בליל פסח, סגולה לקבל ברכה להפקד בבנים. סו. בשמיני עצרת אפשר לבקש כל צרכיו מהקב"ה, ומובטח שתינתן לו בקשתו, לכן מן הראוי הוא להיות כל היום מתבודד עם קונו ללמוד בתורה ולעתור ולרצות לפני ה' שישמע תפילתו ויעשה בקשתו.

סז. יש ברכה שהיא המשכה מהשורש והמקור מלמעלה, שלמברך ניתן הכח להוריד מלמעלה למטה, אבל אין בכח ברכתו לשנות מכמו שהוא במקורו. אולם יש ברכה הממשיכה למטה אור חדש, וברכה כזו יכולה לשנות יותר מכפי שהוא בשורש ובמקור, וכח זה ניתן לכהנים בשעת ברכת כהנים, ובזמן ההוא מסוגל מאד להתברך בבנים.

סח. בתיבת "יברכך" יכוונו על בנים, ובתיבת "וישמרך" על בנות. ויש אומרים שיכוונו בתיבת "יברכך" על בנים, וגם בתיבת "ויחונך" שהקב"ה יחון אותו בבנים. וכן בתיבת "שלום" יכוון על בנים. ויש אומרים שיכוונו בתיבת "יאר" שהקב"ה יזכה אותו בבנים תלמידי חכמים שיאירו במאור התורה. וכן המתברך יכוון בעת ההיא בכל הכוונות הנ"ל.

שער העובדות

עשר כדי שתתעשר

כתוב בספר "פאר הדור" (ח"ד עמוד ק"ד): "סיפר אחד מפיו של רבי דוד צבי זילברשטיין מרבני תל אביב, שפעם אחת נתלווה אל יהודי חשוך בנים אשר שם פעמי לבני ברק כדי להתברך מפיו של החזון איש, שאמר לאיש: "עצתי, שתפריש מעשר כספים בשביל אחזקת תורה, לא חשוב לאיזו ישיבה או תלמוד תורה ובלבד שהכסף יהא מיועד ללומדי תורה. ואם קשה להפריש מלוא הסכום בבת אחת בסוף החודש, מוטב להפריש בכל יום סכום קטן" הם יצאו מעל פניו ורבי דוד צבי אמר לאיש: "חזור והיכנס, ותכבד אותו בסנדקאות". נכנס האיש ואמר: "עשיתי כדבריו, רבי, קיימתי עצתו וקבלתי עלי להפריש מעשר, אני בטוח שיעזור לי ה' ויתן לי בן ואכבדנו בסנדקאות". נענע לו בראשו, ולתקופת השנה שימש החזון איש סנדק לבן שנולד לאותו יהודי, כשהוכנס לבריתו של אברהם אבינו".

סעודת פורים

מובא בקונטרס "קול ששון" (לקט סיפורים ועובדות מפליאות מהאדמו"ר מריבניץ, עמוד כ"ד, אות כז): "פעם, ביום הפורים שהיה בערב שבת קודש, ערך רבנו את סעודת הפורים אחר צהריים והיה סמוך לכניסת השבת. רבנו היה במצב רוח מרומם ופתאום אמר: 'עכשיו היא עת רצון ומי שרוצה יכול להכנס'. והיו ממתנינים שם זוג אחד שלא נפקדו בזש"ק (שבאו לנסיעה מיוחדת לפעול

ישועה בעדם), והמשב"ק קרא להם שיכנסו.

האברך התחיל להתחנן לפני רבנו שיאציל לו את ברכתו שיזכה להפקד בזש"ק. שאלו רבנו כמה שנים הוא אחר חתונתו, והשיב הלה שזה כבר ארבע שנים. הגיב רבנו בלש"ק 'און אז עסו ועט זיין נאך פיהר יאהר!! (ואם יתמלא עוד ארבעה שנים, מה בכך). בהמשך הזמן באו כמה פעמים לפני רבנו להתברך, וכאשר עברו עליהם ארבע שנים מעת ההיא, בקשו מהמשב"ק שיפציר אצל רבנו בעדם (רבנו היה אז חלש, ואך יצא אז מבית חולים), שבאו מים עד נפש והיו במצב של יאוש, ושישאל את רבנו אם יש עוד תקווה בשבילם. בתוך הדברים, בקשו שיזכיר לרבנו שכבר עברו השנים אשר קבע רבנו לישועתם. המשב"ק הזכיר בקשת הנ"ל (ושכח להזכיר הענין של הארבע שנים) כששמע רבנו השמות הגיב בעצמו, הנה כבר עברו ארבע שנים ויהיין להם ילדים. (המשב"ק שאל מרבנו אם כשיבואו יבטיח להם אודות הבנים, והשיב כן), למחרת באו לקבל ברכה, ורבנו הבטיח להם זש"ק. אחרי זמן קצר באו לבשר לפני רבנו בשורה טובה שנפקדו (הר' צבי שאהנוולד הי"ו, משב"ק)

לפעמים נדחה קריאת מגילה עבור תפילה

הרב שמשון פינקוס זצ"ל היה מקרב את המון העם בכל ארבע כנפות תבל. אף לדרום אפריקה היה מגיע לקרב את הרבים. באחת מנסיעותיו לקייפ-טאון שבדרום אפריקה, התאכסן אצל יהודי אחד, שתקן וטוב לב, שהיה חשוך בנים שנים הרבה. סיפרו לר' שמשון על מצבו וביקשוהו שיברך אותו שיזכה לזש"ק בקרוב, ואכן ר' שמשון זצ"ל ברכו בחום. זמן מה לאחר מכן התקשר אחד האנשים החשובים שארגן את נסיעתו של הר"ש לדרום אפריקה, ואמר לאותו יהודי שהנה מגיע פורים "וכל הפושט יד נותנים לו", לכן כדאי לו להתפלל בכוונה רבה, ויבקש מהקב"ה מה שלבו

חפץ. וסיפר לו המעשה על האברך מאופקים שזכה לזש"ק בכח התפילה. בעל-האכסניה הקשיב קשב רב לכל הנאמר, וחשב בלבו שזו עצה טובה, אבל בשל תכונות נפשו, קשה לו מאד להוציאה אל הפועל, להזיל דמעות ברבים ולהתפלל זמן ארוך בבית הכנסת שמתפלל בו.

והנה הגיע חג הפורים, הלך לבית הכנסת להתפלל ולשמוע קריאת המגילה, ולא שכח מה שאמר לו הנ"ל, אבל חשב בלבו איך יקיים זאת. התחילו הקהל שמונה עשרה וגם הוא התחיל את תפילתו, ופתאום מרגיש שהשערים נפתחו לו ויכול לבקש כל משאלות לבו, והתחיל להתפלל באופן שלא התפלל בחייו וזלגו עיניו דמעות ותפילתו נמשכה וכבר סיימו התפילה והתחילו קריאת התורה והוא עדיין מתפלל, ויודע שעוד מעט מתחילים לקרוא את המגילה. בקייפ-טאון, מקום מגוריו, היה רק מנין אחד לקריאת המגילה, אך מכל מקום הרגיש שה' פתח לו פתח ועליו לנצל ההזדמנות עד תום, וכן עשה. הוא המשיך והתפלל ובכה והתפלל ובכה, ואנשים חשבו שאיבד את שפיותו, אך הוא לא התייחס לכל המבטים התמהים והמשיך להתפלל, וגם כשכבר סיימו את קריאת המגילה הוא עדיין התפלל, והרגיש שנענו לו מן השמים. עברו תשעה חודשים ובשעה טובה נולד לו בן. לא יאומן. צריך רק לבקש!

ד' כוסות בפורים

הגר"ש פינקוס זצ"ל היה נוהג לשתות ד' כוסות בפורים. ובשתיית כל כוס היה מדגיש כנגד אחד מד' דברים: רפואה, פרנסה, תורה, זש"ק. ובהגיע לכוס רביעי היה מכריז שזו כוס מיוחדת לאלו שעדיין לא נפקדו, ושכזכות כוס רביעית ייפקדו בזאת השנה בזש"ק. והיה מוזג ומחלק לאותם האברכים ומבקש שלאחר השתיה ישירו בקול וברצף את השיר "זרעא חייא וקיימא".

* שיעורים מקוצרים על הדף היומי

* דף היומי בהלכה - 5 דקות ביום

* ווארטים וסיפורים מיוחדים לפרשת השבוע

* סיפורי צדיקים ותוכניות מיוחדות

הכל במקום אחד

קו השיעורים של 'דרשו' 4992* או 077-2222-666

מתנות לאביונים בפורים משולש

Corinna Kern/Flash

משולחנו של הרה"ג רבי מרדכי הלוי שוורצבורד שליט"א מורה הוראה 'נאות שמחה' - מודיעין עילית

לאביונים יאכלו אותם מיד ולא ישאר להם לסעודת פורים, לכן קבעו שיקראו את המגילה ב"ד ויגבו את המתנות לאביונים בו ביום, מזה יש שהבינו שאם נותנים את המתנות לאביונים מוקדם צריך שיהיה קיים גם בזמן הסעודה, אך זה ודאי אינו, שלא עשו הגבלות לאחר שנתנו את הכסף לעניים, ודברי בעה"מ הם לפרש למה קבעו חכמים לא להקדים את המגילה ומתנות לאביונים ליום הכניסה, אבל בשנה זו שתקנת חז"ל היתה לתת את המתנות לאביונים ביום קריאת המגילה בערב שבת בודאי יוצאים בזה ידי חובתם, שו"ר שכ"כ הגרמ"מ קארפ שליט"א בספרו סדר פורים משולש הערה כ"א.

שאלה: כאשר נותנים מתנות לאביונים בערים מוקפות חומה שמקיימים את סעודת הפורים ביום ראשון, והרי מצות מתנות לאביונים בכדי לספק לעניים צרכי סעודה, האם צריך שהכסף יהיה קיים ביום ראשון, או לחילופין שיקנו בו אוכל לסעודת פורים ולא יאכלוהו לפני יום ראשון.

תשובה: בשנה זו שקריאת המגילה ביום שישי גם מצות מתנות לאביונים מתקיימת ביום זה, ואין בזה הגבלות, הטעם, הנה הבעה"מ במגילה פי' בשם רבנו אפרים מה שאמרו בגמ' שבזמן הזה אין להקדים את המגילה בכפרים ליום הכניסה כיון שישראל מיוסרים בדקדוקי עניות ואם יקדימו להם את המתנות

החפצים בחיים - חפץ חיים יומי

גם מי שיודע את האיסור אך אינו יודע את חומרתו - נחשב כשוגג ואסור לדבר עליו לשון הרע

איור: מלכות וקסברגר

הצטרפו אלינו ללימוד היומי בספר חפץ חיים

שישקול הדברים כפי דעת חברו ולא כפי דעתו, כי לא כל הדעות שוות, שיתכן שלפי דעת חברו ולפי השגתו אולי ימצא כי אין לו עוון ואשמה. וזה פירוש הפסוק 'אל תדון את חברך עד שתגיע למקומו', ומקומו הוא ערך שכלו והשגתו, כי כל אחד יש לו צד וענין בשכלו מה שאין באחר.

אופן נוסף: גם בדבר שידוע שנוהגים בו איסור, אבל לא יודעים את גודל האיסור, וכגון בזמנים שלא היה ידוע חומר האיסור של השחתת הזקן בתער - כתב בשו"ת רעק"א (ח"א פסקים סימן צז) שהטועה בזה נחשב כשוגג והוא עומד בכשרותו [ולענינו, אסור לדבר עליו לשון הרע ואינו נחשב כעובר עבירה מפורסמת]. ומבואר שם מדברי הרעק"א שהכל תלוי במציאות שבכל דור, כמה מפורסם איסור זה [וכמו שהיום ידוע לכל חומרת האיסור של השחתת בתער]. וכן הביא בשו"ת אחיעזר (ח"ג סימן כה) לגבי עדות של מחלל שבת שפתח חנותו בשבת, שאף שידע את עצם איסור מלאכה בשבת, אבל לא ידע חומר האיסור בפתחת החנות בשבת, לכך נחשב כשוגג וכשר לעדות.

בענין לשון הרע על אדם שעבר עבירה, כתב ה'חפץ חיים' בכלל ד' מהלכות לשון הרע סעיף ג', שבאדם בינוני כסתם איש ישראל שדרכו להישמר מחטא, ונכשל בחטא רק לפעמים, ויש לתלות שעשה את הדבר שלא במתכוון, או שלא ידע שהדבר אסור; או שידע, אך חשב שזו רק חומרא ומדה טובה בעלמא שהכשרים נוהרים בזה - אזי אפילו אם ראוהו שעובר על כך כמה פעמים, אסור לגלות זאת, ואסור לשנוא אותו ולבוז לו על כך, אלא צריך לדונו לכף זכות.

בביאורים ומוספים מרחיבים בדין זה ומציינים מדברי הח"ח להלן (באמ"ח ס"ק לא), שגם אם אמרו לו במפורש שהדבר אסור, אם זהו דבר שלא מפורסם איסורו בישראל צריך שיאמר לו זאת אדם נכבד שראוי לסמוך עליו, או שיראה לו בספר שדבר זה אסור, שרק אז נחשב כמזיד אם ימשיך לעבור על כך, אבל אם אומר לו את זה אדם שאינו נכבד, אינו נחשב כמזיד, כי אולי חושב שהמוכחו אינו יודע את הדין.

והכלל בדברים אלו כתב בסדר היום (באזהרות לשון הרע),

אלו סוכות רמוזות במילה 'סוכה'?

פסחים דף צד

ואם בגבורות שמונים שנה

פשוט הוא, בכל מסכת סוכה יש ס"ו כשרות וכ"ה פסולות כמניין סו-כה.

שלושה סוגי סוכות כשרות מצינו בהלכה: א. סוכה בעלת ארבע דפנות. ב. סוכה בעלת שלוש דפנות. ג. סוכה בעלת שני דפנות, כאשר הדופן השלישית היא בשיעור טפח בלבד, שאף היא כשרה. שלושה סוגי סוכות אלה אמר הגר"א מוילנא זי"ע מרומזות באותיות המרכיבות את המילה "סכה". ס - האות ס' סגורה מארבעת רוחותיה, לרמז על סוכה בעלת ארבע דפנות. כ - האות כ' סגורה משלושת רוחותיה, לרמז על סוכה בעלת שלוש דפנות. ה - האות ה' סגורה משני רוחותיה, ועוד רגל קטנה לה, לרמז על סוכה בעלת שתי דפנות ושלישית טפח, שאף היא כשרה.

(פנינים)

הרה"ק רבי נפתלי מרופשיץ זי"ע אומר ששיבת סוכה טומנת בתוכה סגולה לאריכות ימים. ומנין, כי כתוב (ויקרא כג) 'בסוכות תשבו שבעת ימים כל האזרח בישראל ישבו בסוכות'. והפשט הוא כך, 'בסוכות תשבו שבעת ימים'. ומה הוא השכר על כך, 'כל האזרח בישראל ישבו בסוכות' ו'אזרח' בגימטריה 'גבורה' [216]. מכאן רואים שהבטיח הקב"ה שכל היושבים בסוכה יזכו לאריכות ימים ושנים כמו שנאמר (תהילים צ י) 'ואם בגבורות שמונים שנה'.

הרה"ק רבי אברהם מטריסק זי"ע אמר לבניו לפני הג הסוכות שילמדו מסכת סוכה. וכאשר סיימו ללמוד את המסכת, אמר להם ללמוד את המסכת פעם נוספת, וכן היה כמה פעמים. כשידעו את המסכת כולה על פה, שאל אותם, תאמרו לי, כמה סוכות הן כשרות וכמה פסולות. לא ידעו בניו להשיב. אמר להם,

* שיעורים מקוצרים על הדף היומי

* דף היומי בהלכה - 5 דקות ביום

* ווארטים וסיפורים מיוחדים לפרשת השבוע

* סיפורי צדיקים ותוכניות מיוחדות

הכל במקום אחד

קו השיעורים של 'דרשו' *4992 או 077-2222-666

24
שעות

להתקשר לתורה מסביב לשעון

מאת הרבנים הגאונים שליט"א

הרב **דוד בוק שליט"א**
שיעורים מבוארים בלימוד התוס' על
סדר הדף היומי

שלוחה 29

הרב **חיים שמרלר שליט"א**
הדף היומי בבלי • עברית-אידיש

שלוחה 25/26

הרב **אליהו אורנשטיין שליט"א**
הדף היומי בבלי • עברית

שלוחה 21

הרב **אריה זילברשטיין שליט"א**
הדף היומי בהלכה • עברית

שלוחה 1

הרב **מאיר שפרכר שליט"א**
הדף היומי בבלי • עברית

שלוחה 22

הרב **אפרים סגל שליט"א**
הדף היומי בבלי • עברית-אידיש

שלוחה 23/24

הר' **אברהם פוקס הי"ו**
הפותח בכל יום - המייל היומי של דרשו
60 שניות מתוקות על סדר הדף היומי

שלוחה 3

הרב **מרדכי שלמה פריינד שליט"א**
הדף היומי בהלכה • אידיש

שלוחה 131

הרב **יצחק לובינשטיין שליט"א**
הדף היומי בבלי • אנגלית

שלוחה 28

קו השיעורים של 'דרשו' - לחייג, ללמוד, לדעת

חייגו: *4992 או 077-2222-666

הנוסע באוטובוס בתשעה באב - האם רשאי לשבת?

שרפרף שגובהו נמוך משמעותית מכסא רגיל, גם אם גובהו למעלה משלושה טפחים. ומדריגות גבוהות שלפני ארון הקודש - נחשבות כקרקע לענין זה, וניתן לשבת עליהן; ויש שהחמירו בדבר.

ובנסיעה ברכב, מותר לשבת; ובאוטובוס, שבו ניתן לעמוד תוך כדי נסיעה - יש אומרים שצריך לעמוד, ויש חולקים.

[שו"ע תקנט, ג, ומשנ"ב יא-יב; ביאורים ומוספים דרשו, 13-14]

מתחילת ליל תשעה באב, עד לזמן תפילת המנחה ביום תשעה באב, אין לשבת על כסא וכדומה, כי אם על הקרקע. ומנהג בני אשכנז להחמיר בכך רק עד לחצות היום. ומותר להניח כרית או שמיכה וכדומה על הקרקע ולשבת עליהן.

ומי שקשה עליו הישיבה באופן זה, רשאי לשבת על שרפרף נמוך. ויש שנהגו לשבת דווקא על דרגש שגובהו למטה מטפח (8-9.6 ס"מ, לשיטות השונות); ומאידך, יש שהקלו לשבת על

איזה 'מועד' חל בתאריך שונה אחת לשלוש או ארבע שנים?

שנפטר, משום שבזמן החורבן נועד יום זה לבכי ולמספד. וגם כשתשעה באב חל בשבת ונדחה ליום ראשון, כפי שקורה אחת לשלוש עד ארבע שנים, נחשב יום ראשון כמועד, ולא אומרים בו תחנון, למרות שהוא ב' באב; משום שגם בעתיד, בשנה כזו שתשעה באב חל בשבת, יהיה ה'מועד' ביום ראשון ולא בשבת.

[שו"ע תקנט, ד, ומשנ"ב יז רל; ביאורים ומוספים דרשו, 19]

בתשעה באב, אין אומרים 'תחנון' לא בתפילת שחרית ולא בתפילת המנחה, משום שיום זה נקרא 'מועד', ככתוב במגילת איכה: "קָרָא עָלַי מוֹעֵד", ובעתיד, כשיבנה בית המקדש במהרה בימינו, יהפך יום זה ליום של שמחה.

ומסיבה זו, גם לא אומרים 'סליחות' בתשעה באב; בשונה מכל התעניות האחרות, שבהן אומרים סליחות לפני תפילת שחרית או לאחריה. ועם זאת, מותר לשאת בתשעה באב הספד על חכם

המתפללים 'כותיקין' בתשעה באב - האם צריכים להאריך בקינות עד חצות?

ימות השנה, ולא האריכו בקינות עד חצות. ונוהגים לומר דברי נחמה בסיום הקינות בלילה וביום, כדי לסיים בנחמה. ובשעת אמירת הקינות, אסור לשוחח איש עם רעהו, או לצאת מבית הכנסת, ואסור לעסוק בכל דבר הגורם להסחת הדעת מאבילות.

[שו"ע תקנט, ג-ה, ומשנ"ב יד, טו רכג; וראה שם, טז; ביאורים ומוספים דרשו, 15-18]

בשעת קריאת מגילת איכה ואמירת הקינות בליל תשעה באב, נוהגים למעט את האור בבית הכנסת, על שם הכתוב במגילת איכה: "בְּמַחְשָׁכִים הוֹשִׁיבֵנִי כְּמַתִּי עוֹלָם"; ויש שנהגו למעט את האור כבר לפני תפילת ערבית. ובכל מקרה, יש להקפיד שהאור יספיק לכל הציבור לקריאת המגילה והקינות.

ובבוקר, מנהג בני אשכנז להאריך בקינות עד חצות היום; אולם, יש מחכמי אשכנז שהתפללו שחרית 'כותיקין' כדרכם בכל

* בליל תשעה באב, קוראים את מגילת איכה בציבור, והמנהג לשוב ולקוראה בבוקר. ואף מי שאינו מתפלל בציבור, יקרא את המגילה בלילה, וטוב שיקרא גם ביום. ובלילה, מנהג רבים מבני אשכנז לברך על קריאה מתוך הקלף; אך על קריאה שלא מתוך הקלף, אין לברך. ובקריאה ביחידות, וכן על קריאה ביום, לכל הדעות אין לברך אף על קריאה מתוך הקלף.

* בליל תשעה באב שחל במוצאי שבת, אין אומרים 'ויהי נועם' לאחר תפילת ערבית, משום שאמירה זו נאמרה בעיקרה על הקמת המשכן, ואינה מתאימה ללילה שבו מתאבלים על חורבן בית המקדש.

מה שלמדנו לפני מאה ימים:

האם מותר לבני אשכנז לבשל קטניות בשביעי של פסח שחל בערב שבת?

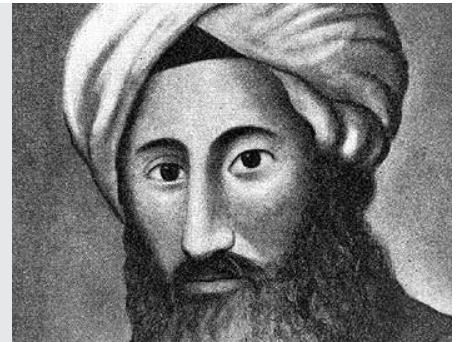
והמחמיר להימנע מאכילת מאכל מסוים, רשאי לבשל מאכל זה ביום טוב עבור אחרים. ויש שהתירו לבני אשכנז בארץ ישראל, לבשל בשביעי של פסח שחל בערב שבת - לצורך השבת שלאחריה - קטניות, כיון שבזמננו מצויים בכל מקום בארץ ישראל בני ספרד, אשר הקטניות ראויות להם לאכילה ביום טוב; וכל שכן שמותר לבשל מצה 'שרויה', כגון 'קניידלאך', לצורך השבת, אף למי שנמנע מאכילתה בפסח.

[שו"ע תקכו, כ, ומשנ"ב סה; ביאורים ומוספים דרשו, 75; וראה פסק"ת כ]

יש מהראשונים שכתבו, שאדם הצם ביום טוב, (ראה שולחן ערוך תקכט, ב), אסור בעשיית מלאכה לצורך 'אוכל נפש' אף עבור אחרים שאינם צמים. ואם חל יום טוב בערב שבת, אף אם עשה עירוב תבשילין, אינו רשאי לבשל ולאפות לצורך השבת. ורבים חולקים על כך, אך הרמ"א פסק כדעת האוסרים; ולפיכך, למעשה, יש להחמיר בדבר, אך כשיום טוב חל בערב שבת, ואין מי שיכין עבורו מזון לשבת, רשאי לבשל ולאפות לצורך השבת, אם עשה עירוב תבשילין בערב יום טוב.

הלוח היומי

י"א באדר | רבי חיים יוסף דוד ב"ר רפאל יצחק זרחיה אזולאי זצ"ל, החיד"א

יארצייט:

תק"ס: רבי יהודה לייב ב"ר יעקב 'שומר שבת' אחי הרר"מ מפרמישלאן, זצ"ל
 תקס"ו: רבי חיים יוסף דוד ב"ר רפאל יצחק זרחיה אזולאי זצ"ל, החיד"א
 תר"ע: רבי אברהם ב"ר נחום זאב מסוכטשוב זצ"ל בעל 'אגלי טל' ו'אבני נזר'
 תרל"ב: רבי שמואל ב"ר יוסף שטראשון זצ"ל, הרש"ש
 תרס"א: רבי מנחם מנדל ב"ר יצחק אייזיק מזידיטשוב זצ"ל, בעל 'מנחם צדק'
 תרע"ג: רבי אברהם ב"ר יעקב אבוחצירא זצ"ל
 תרצ"ו: רבי יוסף ב"ר פישל ראזין מרוגאטשוב זצ"ל בעל 'צפנת פענח'
 ת"ש: רבי יהושע העשיל ב"ר ישכר בעריש זצ"ל מזידיטשוב שיקאגו
 תשכ"ו: רבי חנני' יו"ט ליפא ב"ר חנוך העניך טייטלבוים זצ"ל מסאסוב
 תשל"ז: רבי יוסף ב"ר אברהם אדלר זצ"ל גאב"ד טורדא ירושלים
 תשמ"ו: הגה"צ רבי מנחם מנדל דוד ב"ר מרדכי חודרוב זצ"ל

יארצייט הגאון רבי חיים יוסף דוד ב"ר רפאל יצחק זרחיה אזולאי - החיד"א

שמחה בעשיית המצוות

השמחה שאדם שמח במצוה, שכר השמחה פורעין בעולם הזה.

(החיד"א בספר דבש לפי אות מ סימן יד)

נשתדל לקיים את המצוות בשמחה, ונזכור שעל ידי עשיית מצוות בשמחה זוכים לשפע עצום גם בעולם הזה

* שיעורים מקוצרים על הדף היומי

* דף היומי בהלכה - 5 דקות ביום

* ווארטים וסיפורים מיוחדים לפרשת השבוע

* סיפורי צדיקים ותוכניות מיוחדות

הכל במקום אחד

קו השיעורים של 'דרשו' 4992* או 077-2222-666

לתשומת לבכם: התמונות המוצגות כאן יש עליהם זכויות יוצרים ואין להשתמש בכל שימוש שהוא ללא היתר בכתב

העלון מופץ לזיכוי הרבים, אנא הימנעו מקריאה בשעת התפילה וקריאת התורה

דרשו | רח' הקבלן 45 ירושלים | 02-5609000 | לשאלות ופניות בכל נושא: dirshu@dirshu.co.il